

Vlaams
Parlement

stuk **1420** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 5 januari 2012 (2011-2012)

Verzoekschrift

over amnestie voor gedupeerden van de
leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot en met 2001

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Ludo Sannen

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Ward Kennes, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;

de heren Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj;

de heren Ludo Sannen, Bart Van Malderen;

de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck;

de heer Lode Vereeck;

de heer Filip Watteeuw.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Dirk de Kort, Jan Durnez, Johan Sauwens;

de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;

de heren Marino Keulen, Bart Tommelein;

de heren John Crombez, Bart Martens;

de heren Matthias Diependaele, Marc Hendrickx;

de heer Ivan Sabbe;

de heer Bart Caron.

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft op dinsdag 10 mei en 8 november 2011 een verzoekschrift over amnestie voor gedupeerden van de leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot 2001 behandeld.

1. Procedure

Op 8 december 2010 diende de verzoeker bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift in over amnestie voor gedupeerden van de leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot 2001 (verzoekschrift nr. 8 (2010-11)).

Dit verzoekschrift werd op 21 december 2011 ontvankelijk verklaard door de voorzitter van het Vlaams Parlement en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Het verzoekschrift werd aan de commissieleden overgemaakt.

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak het verzoekschrift tijdens haar vergadering van dinsdag 10 mei 2011 en besliste om de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, naar bijkomende informatie te vragen over dit verzoekschrift.

De minister bezorgde op 1 juli 2011 een antwoord op het verzoekschrift (zie bijlage). Op 8 november 2011 kwam de commissie tot een besluit.

2. Inhoud van het verzoekschrift

Het Heffingsdecreet van 22 december 1995, dat tot doel had de verwaarlozing van het onroerend patrimonium tegen te gaan, heeft volgens de verzoeker tot tal van onrechtvaardige toestanden geleid. De Vlaamse overheid heeft overigens ingevolge talloze moeilijkheden de wetgeving aangepast in 2004, volgens verzoeker een ‘mildere’ wetgeving.

De verzoeker beschouwt zichzelf als een van de gedupeerden van de oude wetgeving. Gerechtelijke procedures en inschakeling van de Vlaamse Ombudsdienst hebben geen resultaat gehad. Verzoeker vraagt amnestie voor alle gedupeerden van de leegstandsheffingen van 1998 tot en met 2001, of om minstens een deel van de heffingen kwijt te schelden en/of terug te betalen aan de gedupeerden.

3. Bespreking

De heer *Eric Van Rompuy*, voorzitter, verwijst naar het antwoord van de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport. De leden van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting zijn het eens met het antwoord van de minister dat als conclusie aan de betrokkene wordt bezorgd.

4. Conclusie

De commissie sluit zich eenparig aan bij het standpunt van de minister.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Ludo SANNEN,
verslaggever

BIJLAGE:

Antwoord van de heer Philippe Muyters,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Verzoekschrift nr 8

Verzoek

De verzoekers vragen het Vlaams Parlement een *amnestie voor de slachtoffers van de verkrottings en/of leegstandsheffingen van de heffingsjaren 1998 tot en met 2001*.

Zij wijzen hiervoor onder andere op de onrechtvaardige toestanden, de nefaste houding van de Vlaamse Belastingdienst, het hybride karakter van de heffing (belasting en boete) en de mildere regeling sedert de decreetswijziging.

Onderzoek

De concrete heffingen van de verzoekers die aanleiding gaven tot dit verzoek werden herhaaldelijk en grondig onderzocht door onder meer de Vlaamse Belastingdienst, de Klachtendienst Financiën en Begroting, de Vlaamse Ombudsdienst en de Rechtbank van Eerste Aanleg. Alle instanties kwamen tot de conclusie dat er geen fouten werden gemaakt bij de dossierbehandeling.

Het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen¹ heeft de leegstandsheffing woningen grondig hervormd vanaf aanslagjaar 2004; voor de aanslagjaren 2002 en 2003 waren er door de standstill geen heffingen verschuldigd.

Met deze decreetswijziging werden enkele bijkomende procedurale waarborgen gecreëerd om tegemoet te komen aan de talrijke bezwaren, klachten en geschillen rond de leegstandsheffing woningen. Dezelfde problematiek heeft enkele jaren later ook aan de basis gelegen van de beslissing om de leegstandsheffing woningen vanaf aanslagjaar 2010 over te dragen naar de Vlaamse gemeenten².

Er mag echter niet uit het oog verloren worden dat de Vlaamse regelgever telkens voorzien heeft in een overgangsregeling waarbij de belastingplichtige voldoende tijd gegeven werd om de leegstand weg te werken. De finaliteit van deze beleidsheffing is echter sedert het ontstaan ervan ongewijzigd gebleven.

Een amnestie voor de aanslagjaren 1998 tot en met 2001 stuit op meerdere bezwaren.

- Volgens het legaliteitsbeginsel kan geen kwijtschelding (amnestie) of vrijstelling van belasting worden verleend zonder parlementaire instemming. In concreto zal een normatief decreet nodig zijn om de heffing voor de betrokken aanslagjaren op te heffen.
- Een kwijtschelding zou onmiddellijk nefaste gevolgen hebben voor de fiscal compliance voor deze beleidsheffing, en dit zowel voor de gewestelijke, als voor de gemeentelijke heffingen.
- Deze nefaste gevolgen zouden er ook zijn voor de leegstandsheffing bedrijfsruimten³.
- Daarnaast zouden er ook negatieve budgettaire, operationele en juridische gevolgen zijn.
- De Vlaamse Regelgever heeft bij de wijziging van het decreet in 2004 geopteerd voor een geleidelijke overgang naar de nieuwe procedure (standstill voor de aanslagjaren 2002 en 2003) zonder kwijtschelding voor de voorafgaande periode.

Conclusie

Om bovenstaande redenen vraagt de Vlaamse Regering het Vlaams Parlement dit verzoek af te wijzen.

¹ B.S. 5 augustus 2004

² Decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid (B.S. 15 mei 2009)

³ Decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (B.S. 13 september 1995)